

"Α.Δ.Α.Ε."	
Αριθμ. Πρωτ.:	85
Ημερομηνία:	5/1/2023
Αρμόδιος:	

Προς την Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (Α.Δ.Α.Ε.)

ΑΙΤΗΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ

Του Κωνσταντίνου Βαξεβάνη του Χριστοφόρου, δημοσιογράφου, κατοίκου Άνοιξης Αττικής και στην οδό Αναχωρητών, αριθμός 8^Α, με ΑΦΜ 043922878/Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς.

I. 1. Είμαι αποκλειστικός χρήστης του αριθμού κινητής τηλεφωνίας 6944761047, με πάροχο την εταιρεία «COSMOTE Α.Ε.» και συμβεβλημένο με αυτήν κάτοχο την ετερόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία «ΤΟ ΚΟΥΤΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ MEDIA Ε.Ε», η οποία εδρεύει στην Άνοιξη Αττικής και στην οδό Αναχωρητών, αριθμός 8^Α, με ΑΦΜ: 998408813 και της οποίας ομόρρυθμος εταίρος και διαχειριστής τυγχάνει η Βασιλική Δροσάτου.

2. Επιπλέον είμαι χρήστης:

(α) του αριθμού σταθερής τηλεφωνίας 2108145402 με πάροχο την εταιρεία «ΟΤΕ Α.Ε.» και συμβεβλημένο με αυτήν κάτοχο την ετερόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία «ΤΟ ΚΟΥΤΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ MEDIA Ε.Ε», η οποία εδρεύει στην Άνοιξη Αττικής και στην οδό Αναχωρητών, αριθμός 8^Α, με ΑΦΜ: 998408813 και της οποίας ομόρρυθμος εταίρος και διαχειριστής τυγχάνει η Βασιλική Δροσάτου.

(β) του αριθμού σταθερής τηλεφωνίας 2111031500 με πάροχο την εταιρεία «NOVA» και συμβεβλημένο με αυτήν κάτοχο την εταιρεία με την επωνυμία «DOCUMENTO MEDIA ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΙΚΕ», η οποία εδρεύει στην Αθήνα και στην οδό Κολωνού, αριθμός 12-14, με ΑΦΜ: 800808181 και της οποίας τυγχάνω νόμιμος εκπρόσωπος και διαχειριστής.

II. ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

A. Είμαι δημοσιογράφος από το έτος 1988, ενώ τυγχάνω εκδότης και διευθυντής της - πανελληνίας κυκλοφορίας - κυριακάτικης εφημερίδας με τίτλο «*Documento*», στην ηλεκτρονική και έντυπη έκδοση της οποίας αρθρογραφώ. Υπήρξα για δεκαετίες πολεμικός ανταποκριτής για λογαριασμό των τηλεοπτικών σταθμών ΕΡΤ, Mega και Alpha, καθώς και συνεργάτης των εφημερίδων «ΤΟ ΒΗΜΑ», «Ελευθεροτυπία», «Το Ποντίκι», καθώς και πολλών περιοδικών. Υπήρξα δημιουργός των εκπομπών έρευνας «Γκρίζες Ζώνες», που προβαλλόταν στον τηλεοπτικό σταθμό «Mega Channel» και «Το Κουτί της Πανδώρας» στους τηλεοπτικούς σταθμούς «Alpha» και «ΕΡΤ», οι

οποίες υπήρξαν για δεκαετίες εκπομπές μεγάλης τηλεθέασης και σημαντικών δημοσιογραφικών αποκαλύψεων. Πολλές από τις δημοσιογραφικές έρευνες και αποκαλύψεις μου έχουν απασχολήσει ακόμη και τα διεθνή Μ.Μ.Ε..

Αποτέλεσμα της δημοσιογραφικής έρευνάς μου υπήρξε η αποκάλυψη πολλών σκανδάλων, που απασχόλησαν την πολιτική ζωή, τη δικαιοσύνη και την κοινή γνώμη, όπως του «σκανδάλου Βατοπεδίου», του σκανδάλου της «λίστας Λαγκάρντ», καθώς και σημαντικών πτυχών του σκανδάλου των εξοπλιστικών προγραμμάτων του ΥΠΕΘΑ και του «σκανδάλου της SIEMENS» κ.α.. Έχω λάβει συνεντεύξεις από μεγάλες προσωπικότητες παγκόσμιας εμβέλειας, πολλοί εκ των οποίων υπήρξαν καταζητούμενοι ή πρωταγωνιστές της λεγόμενης «γκρίζας πλευράς της Ιστορίας», όπως ο Αμπντούλ Χακ, ο Αμπντούλ Χακ, η Λάιλα Χάλεντ, ο Μάρκος Βολφ, κ.λπ., καθώς και από ηγέτες κρατών, όπως ο Των Ιλιέσκου, ο Γιασέρ Αραφάτ, ο Ράντοβαν Κάρατζιτς, ο Σαλί Μπερίσα κ.λπ..

Από το έτος 2012 αρθρογραφέ στους New York Times, στον Guardian, στην El Mundo, στην Die Zeit, στην Hummanite και σε πολλές άλλες εφημερίδες διεθνούς κύρους και εμβέλειας. Έχω τιμηθεί με δύο (2) Διεθνή δημοσιογραφικά βραβεία και συγκεκριμένα με το βραβείο INDEX, που απονέμεται από τον Guardian, και με το βραβείο Julio Parado, το οποίο έχει θεσπιστεί στη μνήμη του νεκρού πολεμικού ανταποκριτή.

Β. Το τελευταίο χρονικό διάστημα με αφορμή τις αρχικές αποκαλύψεις για τις παρακολουθήσεις των κινητών τηλεφωνικών συσκευών και για τις υποκλοπές των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων του αρχηγού του ΠΑΣΟΚ, Ν. Ανδρουλάκη, και του δημοσιογράφου, Θ. Κουκάκη, τόσο από την ευθέως υπαγόμενη στον πρωθυπουργό, Κ. Μητσοτάκη, **Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών**, όσο και μέσω του κακόβουλου κατασκοπευτικού λογισμικού υποκλοπών «**Predator**», το προσφάτως αποκαλυφθέν «**σκάνδαλο των τηλεφωνικών υποκλοπών**» αποτελεί μείζον ζήτημα της πολιτικής εσωτερικής και διεθνούς επικαιρότητας, με την έννοια ότι πρόκειται για θέμα εξαιρετικής σημασίας, αφού συνάπτεται αμέσως και ευθέως αφενός μεν με τη τήρηση της νομιμότητας, αφετέρου δε με την ομαλή λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος και των θεμελιωδών θεσμών της στην Ελλάδα.

Η συνδρομή μου στην αποκάλυψη και αυτού του σκανδάλου υπήρξε καταλυτική, όπως ειδικότερον αναλύεται κατωτέρω.

Γ. 1. Από την επομένη των βουλευτικών εκλογών της 7^{ης} **Ιουλίου του 2019**, όποτε και ανέλαβε την εξουσία το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας με Πρωθυπουργό τον Κυριάκο

Μητσοτάκη, πρώτη προτεραιότητα του τότε νεοεκλεγέντος Πρωθυπουργού ήταν η μεταφορά όλων των αρμοδιοτήτων της Ε.Υ.Π. στο πρωθυπουργικό γραφείο, ήτοι στον ίδιο. Η αμέσως επόμενη πολιτική πρωτοβουλία του στο πλαίσιο των «νέων αρμοδιοτήτων του», ήταν να δώσει εντολή να παρακολουθηθούν οι τηλεφωνικές συνομιλίες, μεταξύ άλλων προσώπων, και εμού, για τον προφανή λόγο ότι ως δημοσιογράφος και ενεργός ρεπόρτερ είχα δημοσιοποιήσει σε άρθρα μου διάφορα στοιχεία, που αποκάλυπταν παρανομίες τόσο του ίδιου του κ. Μητσοτάκη όσο και της συζύγου του, Μ. Γκραμπόφσκι.

Συγκεκριμένως, μεταξύ άλλων, την **26-1-2019** δημοσίευσα άρθρο μου στην εφημερίδα «**Documento**» με τίτλο: «*Εκατομμύρια από την ίδια offshore για Μαρέβα Μητσοτάκη και “Πρώτο Θέμα”*», και ακολούθως έτερο άρθρο μου, που δημοσιεύθηκε στην ίδια εφημερίδα την **28-1-2019** με τίτλο «*Μητσοτάκης: Ναι, η Μαρέβα έχει offshore! Πλήρης επιβεβαίωση του Documento – Όλο το ρεπορτάζ*», τα οποία αποκάλυπταν την ανάμειξη της συζύγου του Πρωθυπουργού, Μ. Γκραμπόφσκι, σε offshore εταιρίες, εν γνώσει του Πρωθυπουργού.

Ακολούθως, την **15-9-2019** δημοσίευσα νέο άρθρο μου στην εφημερίδα «**Documento**» με τίτλο: «*Πού βρήκατε τα 725.000 ευρώ κ. Πρωθυπουργέ*», το οποίον αφορούσε την πώληση της οικίας του Βολταίρου στο Παρίσι, στην οποία ενεπλάκη η σύζυγος του κ. Μητσοτάκη, ενώ για το ίδιο θέμα ακολούθησε δεύτερο δημοσίευσμά μου την **26-9-2019** με τίτλο: «*Αγνοείται το σπίτι του Βολταίρου!*». Ένα ακόμη σημαντικό για το πρωθυπουργικό ζεύγος ζήτημα, που απασχόλησε τη θεματολογία των άρθρων μου, ήταν το πόθεν έσχες αυτών, όπως προκύπτει από άρθρο μου στην εφημερίδα «**Documento**» με τίτλο «*Πόθεν Αίσχος Μητσοτάκη*», που δημοσιεύθηκε την **2-8-2021**.

3. Πέραν των ως άνω ιδιαιτέρως ενοχλητικών για τον Πρωθυπουργό και τη σύζυγό του, δημοσιευμάτων μου, προέβην και σε άλλα αποκαλυπτικά δημοσιεύματα, που αφορούσαν σε ζητήματα, που άπτονταν της πολιτικής αλλά και προσωπικής ηθικής των προαναφερθέντων προσώπων και με τα οποία ησκείτο δριμύτατη δημοσιογραφική κριτική στις πολιτικές επιλογές του κ. Πρωθυπουργού και κυρίως σε εκείνες τις ενέργειές του, που είχαν ως απώτερο στόχο την **υπερσυγκέντρωση της εξουσίας στο Πρωθυπουργικό Γραφείο, με αποκορύφωμα την απόφαση μεταφοράς των αρμοδιοτήτων της Ε.Υ.Π. στο πρόσωπό του.**

Σε ένα από αυτά, που δημοσιεύθηκε την **6-11-2022** στην εφημερίδα «**Documento**» και το οποίο αποτέλεσε προϊόν ενδελεχούς δημοσιογραφικής έρευνας απεκαλύπτετο άλλη μία λίστα με πολιτικούς, δημοσιογράφους, επιχειρηματίες, γνωστούς καλλιτέχνες,

αλλά και οικείους αυτών, οι οποίοι ετέθησαν υπό παρακολούθηση, και επιπλέον δημοσιεύθηκε άρθρο μου, το οποίο, επί λέξει, έχει ως εξής:

«Όταν ανέλαβε την εξουσία ο Κυριάκος Μητσοτάκης, λένε αυτοί που τον έζησαν τότε, σε τίποτε δεν έμοιαζε με τον σκηνοθετημένο εαυτό του στις περιοδείες και τις τηλεοπτικές εμφανίσεις. Μπροστά στα γυαλιστερά γραφεία του Μαξίμου, όπου πολλές φορές οι συνομιλητές του τον εντόπιζαν να παρατηρεί αυτάρεσκα την αντανάκλασή του, έδινε οδηγίες και απαιτούσε πράγματα που ξένιζαν και φόβιζαν. Αρκετοί ήταν εκείνοι που δεν ήθελαν να αποδώσουν στη συμπεριφορά του τα στοιχεία εκτροπής που έκδηλα είχε. Μετέφραζαν έτσι βολικά τον αυταρχισμό ως αποφασιστικότητα και την αλαζονεία ως υπερβολική απαίτηση. Κάθε προβληματική συμπεριφορά είχε δίπλα της μια ωραιοποιημένη δικαιολογία. Κανένας δεν τολμούσε να σκεφτεί ότι αυτό που παρακολουθούσε είναι μια αποστασιοποίηση από τη λογική και την πολιτική. Πολύ περισσότερο, κανένας δεν ήθελε να θυμηθεί τα ιστορικά παραδείγματα με τα οποία η ζωή δηλώνει πώς ξεκαθαρίζει τους λογαριασμούς της.

Σήμερα στο ίδιο το περιβάλλον του Κυριάκου Μητσοτάκη και στην οικογένειά του ακόμη υπάρχουν πολλοί που διηγούνται ανατριχιαστικές ιστορίες. Σύντομα πιστεύω ότι θα το κάνουν δημόσια. Για το πώς έδινε εντολές να κλείσουν εφημερίδες. Για το πώς επέβαλλε υπακοή σε επιχειρηματίες. Για το πώς αντιλαμβανόταν τη διακυβέρνησή του ως εξαναγκασμό και ευθυγράμμιση με τα γούστα του.

Αυτό τον Μητσοτάκη πρέπει να έχει κάποιος στο μυαλό του αν πρόκειται να κρίνει όσα συμβαίνουν με τις υποκλοπές. Ο πρωθυπουργός που βάζει τον πολίτη να πληρώνει την ενέργεια σε τριπλάσιες τιμές από τους υπόλοιπους Ευρωπαίους, που μοιράζει χρήμα σε συμβούλους του και φίλους, που μας μετέτρεψε κύνικα στη χώρα με τους περισσότερους νεκρούς από Covid, που έκανε ανάθεση εξουσίας στη σύζυγό του, που δηλώνει ψεύτικο πόθεν έσχες και στη συνέχεια «ζεπλένεται» με τον πιο ντροπιαστικό τρόπο από την επιτροπή της Βουλής, που θεωρεί εχθρούς τους πολιτικούς του αντιπάλους και τους πραγματικούς δημοσιογράφους μάς παρακολουθεί κιόλας.

Βρισκόμαστε στο χρονικό εκείνο σημείο όπου το τοπίο ξεκαθαρίζει, «οι τυφλοί θα δουν, οι κουφοί θα ακούσουν και οι άλαλοι θα λαλήσουν».

Το Documento σήμερα δημοσιεύει λίστα με πολιτικά κυρίως πρόσωπα που βρίσκονταν υπό παρακολούθηση. Η λίστα προέρχεται από πηγές πέραν πάσης αμφιβολίας και φυσικά δεν είναι το μοναδικό στοιχείο που έχουμε στη διάθεσή μας. Φαντάζομαι από τώρα τις φωνές εκείνες που θα ενωθούν για να πείσουν ότι η λίστα δεν είναι πραγματική ή ότι είναι κατασκευασμένη. Τα ίδια έγιναν και με τη λίστα Λαγκάρντ, όταν επιχείρησαν να με εμφανίσουν ως συκοφάντη κακόμοιρων καταθετών στην Ελβετία. Μικρή σημασία έχει πλέον η προπαγανδιστική τακτική. Αν κάποιος υποστηρίζει ότι δεν είναι αυτή η λίστα παρακολουθήσεων, τότε θα γνωρίζει ποια είναι. Γιατί πέρα από κάθε αμφιβολία λίστα παρακολουθήσεων υπάρχει.

Όταν ξεκίνησαν οι αποκαλύψεις για τις παρακολουθήσεις η κυβέρνηση διά του κυβερνητικού εκπροσώπου απάντησε ότι οι παρακολουθήσεις ήταν υπόθεση

ιδιωτών. Μέχρι που αποκαλύφθηκε ότι το «σύστημα ιδιωτών» ήταν άρρηκτα δεμένο με την ΕΥΠ που διοικούσε ο Μητσοτάκης και έτυχε να έχει και τους ίδιους στόχους. Δεν υπάρχει ιδιωτικό ή δημόσιο σύστημα παρακολούθησης. Υπάρχει η αντιδημοκρατική και εγκληματική παρακολούθηση πολιτών, η οποία έγινε είτε από την ΕΥΠ με την υπογραφή της εισαγγελέα Βασιλικής Βλάχου είτε με το κατασκοπευτικό λογισμικό.

Όποιος τρόπος κι αν χρησιμοποιήθηκε, υπήρχε ενιαίο κέντρο εντολών και ένας υπεύθυνος στην κορυφή. Αν ο Κυριάκος Μητσοτάκης δεν ήταν ο εγκέφαλος της εγκληματικής ομάδας και πρακτικής, θα είχε επαναφέρει τη νομική ρύθμιση που προέβλεπε ότι ο πολίτης έχει δικαίωμα να ενημερωθεί αν και γιατί παρακολουθείται. Αν δεν ήταν ο υπεύθυνος και εντολέας, θα είχε επιτρέψει στην επιτροπή της Βουλής να κάνει πραγματική έρευνα. Και βέβαια θα τολμούσε να βρεθεί απέναντι στην ΡΕΓΑ, την αρμόδια ευρωπαϊκή επιτροπή έρευνας, για να απαντήσει στις ερωτήσεις. Τα πράγματα είναι ξεκάθαρα και τα έχει ξεκαθαρίσει περισσότερο από την έρευνα η στάση του ίδιου του Μητσοτάκη.

Η λίστα των παρακολουθήσεων που δημοσιεύουμε σήμερα δεν καταδεικνύει το έγκλημα μόνο ενάντια στο πολίτευμα, δείχνει τι πιστεύει ο Μητσοτάκης γι' αυτό το πολίτευμα.

Όλοι ήταν υπό παρακολούθηση. Οι πολιτικοί αντίπαλοι του Μητσοτάκη αλλά και οι δικοί του άνθρωποι, υπουργοί που δεν ήταν ευθυγραμμισμένοι ή άλλοι που θεωρούνταν απρόβλεπτοι. Ένα δίκτυο συλλογής πληροφοριών με στόχο τη χειραγώγηση της πολιτικής αλλά και τους εκβιασμούς είχε παγιδεύσει τη χώρα και ίσως να λειτουργεί ακόμη. Ο πρώην πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς ήταν υπό παρακολούθηση. Ο Νίκος Δένδιας αλλά και ο άτακτος Αδωνης Γεωργιάδης, ο Βασίλης Κικίλιας και ο πρώην πρόεδρος του ΕΟΔΥ Παναγιώτης Αρκουμανέας που δεν θέλησε να καλύψει το σκάνδαλο ΚΕΕΛΠΝΟ. Μαζί και οι σύζυγοί τους, για να τους κρατάνε από παντού. Ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη Μιχάλης Χρυσοχοϊδής, αυτός που μας διαβεβαίωνε για την προσήλωσή του στην προστασία μας, στάθηκε ανίκανος να προστατεύσει τον εαυτό του. Επιχειρηματίες όπως ο Βαγγέλης Μαρινάκης ή ο Γιάννης Βαρδινογιάννης παρακολουθούνταν έμμεσα μέσω παγίδευσης των στενών συνεργατών τους. Ο διευθυντής της φιλικής προς την κυβέρνηση «Καθημερινής» Αλέξης Παπαχελάς είχε και αυτός παγιδευτεί. Ακόμη και η «Καθημερινή» ήταν επικίνδυνη. Ο ενοχλητικός Λάκης Λαζόπουλος έμελλε να έχει μέγα συμπρωταγωνιστή στη ζωή του το λογισμικό παρακολούθησης.

Η χώρα μπήκε σε μια δίνη και ζει τη δυστοπική εικονική πραγματικότητα των φαντασμάτων στο μυαλό του Κυριάκου Μητσοτάκη. Οι πάντες είναι εχθροί, επικίνδυνοι και προφανώς τον επιβουλεύονται. Από την αντίληψη αυτή καταδίωξης δεν έχουν ξεφύγει ούτε πρόσωπα του στενού κύκλου του. Πέρα από την ψυχολογική ερμηνεία περί εσωτερικών φαντασμάτων, υπάρχει η σκληρή πραγματικότητα της πολιτικής εκτροπής, την οποία ο Μητσοτάκης υπηρετεί (και) με τις παρακολουθήσεις.

Ο πρωθυπουργός είναι ένοχος επειδή σέρνει τη χώρα στα προπατορικά οικογενειακά αμαρτήματα που τη ναρκοθέτησαν και τη ζημίωσαν. Καταπατά το σύνταγμα, τους νόμους και τα δικαιώματα των πολιτών.

Αν μετά την αποκάλυψη του Documento ο Μητσοτάκης επιχειρήσει να διαψεύσει, τότε πρέπει να απαντήσει ποιοι είναι αυτοί που ήταν υπό παρακολούθηση. Πρέπει να απαντήσει γιατί ανέλαβε την ΕΥΠ, γιατί τη στεγανοποίησε, γιατί υπογράφονταν 16.000 διατάξεις παρακολούθησης τον χρόνο. Πρέπει επίσης να απαντήσει γιατί έδιωξε τον Γρηγόρη Δημητριάδη ως μαύρο πρόβατο για όλα αυτά και το τελευταίο διάστημα προσπαθεί να τον επαναφέρει. Τι φοβάται;

Ο Μητσοτάκης παίζει με τη «ζωή των άλλων» αλλά δεν μπορεί να ξεγελάει όλους τους άλλους. Η οικογενειακή του ιστορία έπρεπε να τον έχει διδάξει ότι αργά ή γρήγορα οι κοριοί μολύνουν, αποκαλύπτονται και ψοφάνε.

Είναι επίσης κατάντια για τη χώρα –να προσθέσω κι αυτή την πλευρά– ότι όλο αυτό το σύστημα παρακολούθησης ξεκίνησε αρχικώς για να τακτοποιηθούν προσωπικοί λογαριασμοί. Υπάρχουν τουλάχιστον 20 άτομα που γνωρίζουν τι εννοώ και μερικοί από αυτούς τα έχουν περιγράψει με λεπτομέρειες.

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης δεν μπορεί πλέον να κατηγορήσει το Documento για ψέματα ούτε να μεθοδεύσει επιχείρηση φίμωσης ή κλεισίματος της εφημερίδας. Για να το πω πιο απλά για να το καταλάβει, υπάρχουν πλέον αρκετοί που είναι έτοιμοι να του τραβήξουν το μεγάλο και βρόμικο αυτί. Η, όπως θα έλεγε και η Μαρέβα κομψά και αγγλιστί, «don't rush your luck, Κυριάκος».

4. Ακολούθως, την 7-11-2022 υπέβαλα ενώπιον του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Ι. Ντογιάκου, τη με αριθμό 9837/7-11-2022 Αναφορά – Κατάθεση Εγγράφων – Αίτηση Διενέργειας Εισαγγελικών Πράξεων. Με αυτή, μετά και τις τελευταίες τότε αποκαλύψεις για το σκάνδαλο των υποκλοπών, ζητείται από τον ως άνω ανώτατο εισαγγελικό λειτουργό να προβεί σε όλες τις κατά νόμο ενέργειες για την ποινική διερεύνηση των πράξεων της εσχάτης προδοσίας κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις της περίπτωσης α' και β' της § 2 σε συνδυασμό με τη διάταξη της περίπτ. στ', ζ' και κυρίως η' της §3 του άρθρου 134 Π.Κ., της κατασκοπείας κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 148 Π.Κ., της παραβίασης του απορρήτου της τηλεφωνικής επικοινωνίας και προφορικής συνομιλίας κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 370 Α Π.Κ., του εγκλήματος κατά της ασφάλειας των τηλεφωνικών επικοινωνιών κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 292^Α Π.Κ., της εκβίασης κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 385 Π.Κ., της παραβίασης προσωπικών δεδομένων κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 38 του Ν. 4624/2019 και της εγκληματικής οργάνωσης κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 187 Π.Κ., ώστε να αποκαλυφθούν τα εγκλήματα και οι δράστες αυτών να οδηγηθούν

ενώπιον των αρμοδίων δικαστικών αρχών για την απόδοση ευθυνών και την κατά νόμο τιμωρία τους.

Η εν λόγω Αναφορά – Κατάθεση Εγγράφων – Αίτηση Διενέργειας Εισαγγελικών Πράξεων, αυθημερόν υπεβλήθη και στη Διευθύνουσα την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, κ. Μ. Γκανέ, με αριθμό πρωτοκόλλου 13782/7-11-2022.

5. Αξιοσημείωτον είναι ότι την ίδια ημέρα, 7-11-2022, υπό το φως των ως άνω αποκαλύψεων και ενεργειών μου ο Πρωθυπουργός παραχώρησε τηλεοπτική συνέντευξη στον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA και στον γνωστό δημοσιογράφο, Ν. Χατζηνικολάου, η οποία μεταδόθηκε την ίδια ημέρα στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του εν λόγω τηλεοπτικού σταθμού, κατά την οποία στράφηκε ευθέως εναντίον μου, αποδίδοντάς μου μάλιστα προσωπικούς χαρακτηρισμούς, όπως «συκοφάντης», «εθνική απειλή», κ.ά., προβάλλοντας παντελώς ψευδείς και προδήλως συκοφαντικούς για εμένα ισχυρισμούς. Για αυτόν τον λόγο, μάλιστα, την 25-11-2022 κατέθεσα διά του πληρεξουσίου δικηγόρου μου, ενώπιον της Γραμματείας του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών την από 23-11-2022 Αγωγή μου σε βάρος του, η οποία και έλαβε Γενικό Αριθμό Κατάθεσης: 117377/2022 και Ειδικό Αριθμό Κατάθεσης: 3180/2022.

6. Εξάλλου, δεν είναι η πρώτη φορά, που ο κ. Μητσοτάκης σε δημόσιες δηλώσεις του ακόμα και από του βήματος του ελληνικού Κοινοβουλίου στρέφεται ονομαστικώς εναντίον μου εξαπολύοντας ύβρεις και προσβλητικούς της τιμής και υπόληψής μου ισχυρισμούς, γεγονός, που αποδεικνύει το προσωπικό μένος του προς το πρόσωπό μου και την προσπάθεια δημόσιας απαξίωσής μου, ως ενεργού ρεπόρτερ και αποκαλυπτικού δημοσιογράφου, έτσι ώστε να δημιουργήσει την στρεβλή εικόνα και την ψευδαίσθηση ότι όλα όσα με σειρά δημοσιευμάτων μου έχω αποκαλύψει σχετικώς με την δράση του και την αντιδημοκρατική συμπεριφορά του, η οποία εκθέτει διεθνώς την Ελλάδα, είναι ψευδή και έχουν σκοπό να πλήξουν αυτόν και την Κυβέρνησή του.

III. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ

Ενόψει της σημαντικής συμβολής μου μέσω κυρίως των δημοσιευμάτων της εφημερίδας «Documento» στην αποκάλυψη του σκανδάλου των υποκλοπών, καθώς και των λοιπών ενεργειών μου με τις οποίες ζητώ να κινητοποιηθεί η δικαιοσύνη και να αποδοθούν οι ευθύνες στους υπευθύνους, είναι προφανές και αδιαμφισβήτητον ότι και εγώ, όπως και τα εκατοντάδες άλλα ήδη γνωστά πρόσωπα, μεταξύ των οποίων

και δημοσιογράφοι, έχω τεθεί στο στόχαστρο των παρακολουθήσεων με εντολή ή σε κάθε περίπτωση εν πλήρη γνώσει του κ. Μητσοτάκη.

Η εν λόγω διαπίστωση ενισχύεται και από το γεγονός ότι καθ' όλο το χρονικό διάστημα των τελευταίων μηνών εντοπίζονται συνεχώς φαινόμενα, που **παραπέμπουν σε παρακολούθηση των τηλεφωνικών συνδιαλέξεών μου**, όπως:

- Συχνότατος αιφνίδιος τερματισμός συνδιαλέξεών μου, που πραγματοποιούνται από τη σύνδεση κινητής τηλεφωνίας σε περιοχές χωρίς πρόβλημα συνδεσιμότητας.
- Παρεμβάσεις τρίτων άγνωστων συνομιλητών κατά τη διάρκεια των συνδιαλέξεων μου.
- Ακρόαση αντίλαλου της φωνής μου κατά τη συνομιλία.
- Μετά τον τερματισμό μιας τηλεφωνικής συνδιάλεξής μου, ο προηγούμενος συνομιλητής μου μπορεί να ακούει την αμέσως επόμενη τηλεφωνική συνδιάλεξή μου με έτερο συνομιλητή.
- Η συχνή υπερθέρμανση της συσκευής κινητής τηλεφωνίας που χρησιμοποιώ.

IV. ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΣΙΟ

1. Στις διατάξεις των §§ 1 και 2 του άρθρου 19 του Συντάγματος ορίζονται τα ακόλουθα:

«1. Το απόρρητο των επιστολών και της ελεύθερης ανταπόκρισης ή επικοινωνίας με οποιονδήποτε άλλο τρόπο είναι απόλυτα απαραβίαστο. Νόμος ορίζει τις εγγυήσεις υπό τις οποίες η δικαστική αρχή δεν δεσμεύεται από το απόρρητο για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων.

2. Νόμος ορίζει τα σχετικά με τη συγκρότηση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες ανεξάρτητης αρχής, που διασφαλίζει το απόρρητο της παραγράφου 1.»

Από το κείμενο της προειρημένης συνταγματικής διάταξης αναντιρρήτως συνάγεται ότι το απόρρητο των επικοινωνιών είναι **απολύτως απαραβίαστο** και μόνον **κατ' εξαίρεση** δύναται να αρθεί και υπό τις προβλεπόμενες στο Σύνταγμα και το Ν. 2225/1994 αυστηρές προϋποθέσεις, οι οποίες πρέπει να πληρούνται ουσιαστικώς και όχι προσχηματικώς.

Συμφώνως με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ, που μεταγλωττίστηκε στη δημοτική γλώσσα με το Π.Δ.76/2022 (Α' 205), : *«Δεν επιτρέπεται παρέμβαση δημόσιας αρχής στην άσκηση αυτού του δικαιώματος, εκτός εάν η εν λόγω παρέμβαση*

προβλέπεται από τον νόμο και αποτελεί μέτρο το οποίο, σε μία δημοκρατική κοινωνία, είναι αναγκαίο για την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια ασφάλεια, την οικονομική ευημερία της χώρας, την προάσπιση της τάξης και την πρόληψη ποινικών παραβάσεων, την προστασία της υγείας ή της ηθικής, ή την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών τρίτων».

Συν τοις άλλοις, οποιοσδήποτε περιορισμοί του προαναφερόμενου δικαιώματος πρέπει **«να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας»** συμφώνως με τη διάταξη του εδαφίου δ' της παρ. 1 του άρθρου 25 Συντάγματος.

Βασικό κριτήριο για τη νομιμότητα της διαδικασίας άρσης απορρήτου, κατά τη νομολογία του ΕΔΔΑ, αποτελεί η πρόβλεψη νομοθετικής δυνατότητας επιγενόμενης γνωστοποίησης στον θιγόμενο ότι κατά το παρελθόν είχε υποστεί παρακολούθηση (Βλέπε σχετ. Roman Zakharov κατά Ρωσίας, 04/12/2015, Szabo και Vissy κατά Ουγγαρίας, 12/01/2016), ιδίως ενόψει του ότι **μόνο μετά από σχετική γνωστοποίηση θα μπορούσε να αναζητήσει ένδικη προστασία** και να ασκήσει τα σχετικά ένδικα βοηθήματα και μέσα, **«προκειμένου να υπερασπισθεί τα δικαιώματα και έννομα συμφέροντά του απέναντι σε τυχόν μη σύννομη ή καταχρηστική και δυσανάλογη εις βάρος του χρήση του μέτρου· χρήση, που ισοδυναμεί με παραβίαση του δικαιωμάτος του σε προστασία του ιδιωτικού του βίου»** (Βλέπε Χρ. Ράμμος/ Στεφ. Γκριτζαλής/ Αικ. Παπανικολάου, «Αντίθεση του άρθρου 87 Ν. 4790/2021 προς τις εγγυήσεις της ΕΣΔΑ για διαφύλαξη του απορρήτου των επικοινωνιών», σε <https://www.constitutionalism.gr/2021-04-07-rammos-gritzalis-papanikolaou-aporrito-epikinonion/>).

Άλλωστε και η υφιστάμενη έως τη θέση σε ισχύ του Ν. 4790/2021 ρύθμιση του Ν. 2225/1994 **«στέγαζε»** το δικαίωμα επιγενόμενης ενημέρωσης του θιγομένου στο **άρθρο 5 του Ν. 2225/1994** υπό τον τίτλο **«Διαδικασία άρσης του απορρήτου»**, όπου προέβλεπε τους όρους **τόσο** για την άρση του απορρήτου για λόγους διακρίβωσης εγκλήματος **όσο** και για λόγους εθνικής ασφάλειας. Αυτό το δικαίωμα καταργήθηκε μόνο ως προς την τελευταία περίπτωση, μολονότι ειδικώς η άρση του απορρήτου για λόγους εθνικής ασφάλειας γίνεται με την τήρηση λιγότερων εγγυητικών όρων και προϋποθέσεων σε σχέση με την άρση για τη διακρίβωση εγκλήματος. Ειδικότερον, πέραν του ότι η έγκριση παρέχεται με διάταξη εισαγγελέα έναντι της έκδοσης βουλεύματος από δικαστικό συμβούλιο, στην άρση του απορρήτου για λόγους εθνικής ασφάλειας η έγκριση του εισαγγελέα δεν μνημονεύει ούτε το όνομα και την ιδιότητα του θιγομένου, αλλά και δεν περιέχει αιτιολογικές σκέψεις. Υπό αυτούς τους όρους,

πρακτικώς, ουδείς δικαστικός έλεγχος μπορεί να διενεργηθεί σε σχέση με το αν η υπηρεσία, η οποία ζήτησε την άρση του απορρήτου για λόγους εθνικής ασφάλειας, επικαλέσθηκε συγκεκριμένα, βάσιμα και επαρκή πραγματικά περιστατικά, καθώς και αν τηρήθηκαν οι όροι και οι διαδικασίες, εάν δεν γνωστοποιηθεί στον θιγόμενο το αν υπέστη αυτή την ίδια την άρση απορρήτου.

Συνεπώς, η συμμόρφωση στον περιορισμό των διατάξεων του άρθρου 87 Ν. 4790/2021 θα έθετε εντέλει εκποδών και τη δικαστική προστασία που, κατά τις διατάξεις των άρθρων 6 της ΕΣΔΑ, 47 της Χάρτας Θεμελιωδών Δικαιωμάτων ΕΕ και 20 του Συντάγματος, κατοχυρώνει τα δικαιώματα στον ιδιωτικό βίο, στην ελευθερία της έκφρασης, στην επικοινωνία κλπ.

2. Με τον εκτελεστικό των ως άνω συνταγματικών διατάξεων Ν. 3115/2003 καθορίστηκαν η συγκρότηση, η λειτουργία και οι αρμοδιότητες της ανεξάρτητης Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών.

Στη διάταξη της περίπτωσης ε΄ της § 1 του άρθρου 6 του Ν. 3115/2003 προβλέπεται ότι η ΑΔΑΕ «*Εξετάζει καταγγελίες σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων των αιτούντων, όταν θίγονται από τον τρόπο και τη διαδικασία άρσης του απορρήτου*».

Με άλλες λέξεις, στην έννοια της προστασίας του απορρήτου των επικοινωνιών ρητώς ορίζεται ότι περιλαμβάνεται και ο έλεγχος της τήρησης των όρων και της διαδικασίας άρσης του απορρήτου κατά την διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 3115/2003. Άλλωστε, συμφώνως με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν. 3115/2003, η ΑΔΑΕ έχει, μεταξύ άλλων, τις εξής αρμοδιότητες:

α) Διενεργεί, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας, τακτικούς και έκτακτους ελέγχους, σε εγκαταστάσεις, τεχνικό εξοπλισμό, αρχεία, τράπεζες δεδομένων και έγγραφα της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (Ε.Υ.Π.), άλλων δημοσίων υπηρεσιών, οργανισμών, επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, καθώς και ιδιωτικών επιχειρήσεων, που ασχολούνται με ταχυδρομικές, τηλεπικοινωνιακές ή άλλες υπηρεσίες σχετικές με την ανταπόκριση και την επικοινωνία

β) Λαμβάνει πληροφορίες σχετικές με την αποστολή της, από τις υπό το στοιχείο α υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις, καθώς και από τους εποπτεύοντες Υπουργούς».

Εξάλλου, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 10 της με αριθμό 1553/09-06-2022 Απόφασης του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών και της Ολομέλειας της ΑΔΑΕ με τίτλο «*Έγκριση Οργανισμού της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ)*» (ΦΕΚ Β΄ 3030/17-06-2022), μεταξύ άλλων, το αυτοτελές **Τμήμα Ελέγχου Άρσης Απορρήτου**:

«β. εξετάζει καταγγελίες σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων των αιτούντων, όταν θίγονται από τον τρόπο και τη διαδικασία άρσης του απορρήτου.

γ. εξετάζει τη νομιμότητα εντολών άρσεως του απορρήτου, ήτοι καταγράφει και αρχειοθετεί τις εισαγγελικές διατάξεις και τα βουλεύματα των δικαστικών συμβουλίων περί άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών και επεξεργάζεται αυτά, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις της κείμενης νομοθεσίας.»

3. Στη διάταξη της παρ. 9 του άρθρου 5 του Ν. 2225/1994, ως ίσχυε πριν την πρόσφατη τροποποίησή της με τη διάταξη της § 1 του άρθρου 87 του Ν. 4790/2021 (ΦΕΚ Α 48/31.3.2021), προεβλέποντο τα ακόλουθα:

«Μετά τη λήξη του μέτρου της άρσης και υπό την αναγκαία προϋπόθεση ότι δεν διακυβεύεται ο σκοπός για τον οποίο διατάχθηκε, μπορεί η Α.Δ.Α.Ε. να αποφασίζει τη γνωστοποίηση της επιβολής του στους θιγόμενους.

Τα στοιχεία που είχαν συλλεγεί ή κατασχεθεί και το υλικό που εγγράφηκε ή αποτυπώθηκε σε εκτέλεση της διάταξης για την άρση του απορρήτου σε περίπτωση διακρίβωσης εγκλημάτων, σύμφωνα με το άρθρο 4, επισυνάπτονται στη δικογραφία, αν συνιστούν αποδεικτικά μέσα για την ποινική δίωξη κατά την κρίση της αρχής που εξέδωσε τη διάταξη.

Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1α και 1γ του άρθρου 4 τα στοιχεία αυτά χρησιμοποιούνται επιπλέον κατά τη διοικητική διαδικασία για τη διαπίστωση της παράβασης των άρθρων 3 έως 7, 29 και 30 του ν. 3340/2005 (Α` 112) και του άρθρου 93α του ν. 4099/2012 (Α` 250) και επισυνάπτονται στη σχετική δικογραφία κατά τη διαδικασία ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων.

Διαφορετικά επιστρέφονται στον κύριό τους, εφόσον έχει αποφασισθεί η κατά το προηγούμενο εδάφιο γνωστοποίηση του μέτρου. Αν δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση καταστρέφονται ενώπιον της αρχής που εξέδωσε τη διάταξη και συντάσσεται έκθεση για την καταστροφή. Υποχρεωτικώς καταστρέφεται το υλικό που δεν έχει σχέση με το λόγο επιβολής του μέτρου.»

Στη διάταξη της παρ. 9 του άρθρου 5 του Ν. 2225/1994, ως ισχύει μετά την τροποποίησή της με τη διάταξη της § 1 του άρθρου 87 του Ν. 4790/2021 (ΦΕΚ Α 48/31.3.2021), ορίζεται ότι:

«Στις περιπτώσεις του άρθρου 4, η Α.Δ.Α.Ε. δύναται, μετά τη λήξη του μέτρου της άρσης, να αποφασίζει τη γνωστοποίηση της επιβολής του μέτρου αυτού στους θιγόμενους, με τη σύμφωνη γνώμη του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και υπό την προϋπόθεση, ότι δεν διακυβεύεται ο σκοπός για τον οποίο διατάχθηκε.

Τα στοιχεία που είχαν συλλεγεί ή κατασχεθεί και το υλικό που εγγράφηκε ή αποτυπώθηκε σε εκτέλεση της διάταξης για την άρση του απορρήτου σε περίπτωση διακρίβωσης εγκλημάτων, σύμφωνα με το άρθρο 4, επισυνάπτονται στη δικογραφία, αν συνιστούν αποδεικτικά μέσα για την ποινική δίωξη κατά την κρίση της αρχής που εξέδωσε τη διάταξη. Στις περιπτώσεις των παρ. 1α και 1γ του άρθρου 4 και της περ. ζ` της παρ. 3 του άρθρου 36 του ν. 4443/2016 (Α` 232) τα στοιχεία αυτά χρησιμοποιούνται επιπλέον κατά τη διοικητική διαδικασία για τη διαπίστωση της παράβασης των άρθρων 3 έως 7, 29 και 30 του ν. 3340/2005 (Α` 112), του άρθρου 93α του ν. 4099/2012 (Α` 250), καθώς και των διατάξεων των στοιχείων (α) και (β) του άρθρου 14 και του άρθρου 15 του Κανονισμού (ΕΕ) 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 για την κατάχρηση της αγοράς (Κανονισμός για την κατάχρηση της αγοράς) και την κατάργηση της Οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των Οδηγιών της Επιτροπής 2003/124/ΕΚ, 2003/125/ΕΚ και 2004/72/ΕΚ (L 173) και επισυνάπτονται στη σχετική δικογραφία κατά τη διαδικασία ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων.

Διαφορετικά επιστρέφονται στον κύριό τους, εφόσον έχει αποφασισθεί η κατά το πρώτο εδάφιο γνωστοποίηση του μέτρου. Αν δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση καταστρέφονται ενώπιον της αρχής που εξέδωσε τη διάταξη και συντάσσεται έκθεση για την καταστροφή. Υποχρεωτικώς καταστρέφεται το υλικό που δεν έχει σχέση με τον λόγο επιβολής του μέτρου. Η παρούσα δεν εφαρμόζεται σε περιπτώσεις άρσης του απορρήτου για λόγους εθνικής ασφάλειας, σύμφωνα με το άρθρο 3.»

Σημειωτέον ότι η διάταξη της § 9 του άρθρου 5 Ν. 2224/1994, όπως είχε τροποποιηθεί με τις διατάξεις του άρθρου 12 Ν. 3115/2003 και της §3 του άρθρου 11 Ν. 4416/2016, αντικαταστάθηκε με τη διάταξη της §1 του άρθρου 87 Ν. 4790/2021 (ΦΕΚ Α 48/31-3-2021), η οποία, συμφώνως με τη διάταξη της §2 του άρθρου 87 Ν. 4790/2021, «εφαρμόζεται και για τις περιπτώσεις άρσης απορρήτου, που έχουν λάβει χώρα έως τη δημοσίευση του παρόντος» Ν. 4790/2021.

4. Από μια απλή αντιπαραβολή της ισχύουσας από την 31-3-2021 με την προϊσχύσασα μέχρι και την 30-3-2021 διάταξη της § 9 του άρθρου 5 του Ν. 2225/1994 προκύπτει ότι με βάση την ισχύουσα διάταξη:

α) απαγορεύεται απολύτως η χορήγηση οποιασδήποτε πληροφορίας ή άλλου στοιχείου σε πρόσωπα, για τα οποία διετάχθη η άρση απορρήτου, για λόγους εθνικής ασφάλειας, όπερ σημαίνει ότι στερούνται απολύτως κάθε δυνατότητας προσφυγής στα αρμόδια δικαστήρια προς ικανοποίηση των εννόμων συμφερόντων

τους, τα οποία προσβάλλονται από εισαγγελικές διατάξεις για άρση απορρήτου για λόγους εθνικής ασφαλείας, δηλαδή **παραβιάζεται βαναύσως το δικαίωμα παροχής δικαστικής προστασίας**, που ρητώς κατοχυρώνεται στις διατάξεις του άρθρου 5 του Συντάγματος. Επίσης με την ως άνω ισχύουσα διάταξη παραβιάζονται και οι διατάξεις του άρθρου 5Α και του άρθρου 25 Συντάγματος.

β) σε σχέση με **άρσεις απορρήτου για λόγους διακρίβωσης εγκλημάτων** προστέθηκε και δεύτερη προϋπόθεση για τη γνωστοποίηση της επιβολής του μέτρου άρσης απορρήτου των επικοινωνιών στους θιγόμενους, που έγκειται στη σύμφωνη γνώμη του Εισαγγελέα του Α.Π. Δηλαδή με την τελευταία τροποποίηση **η ΑΔΑΕ δύναται να γνωστοποιεί στους θιγόμενους την άρση του απορρήτου των επικοινωνιών του για λόγους διακρίβωσης εγκλημάτων, εφόσον συντρέχουν οι εξής δύο προϋποθέσεις:**

i) η αρχικώς ορισθείσα προϋπόθεση του **να μη διακυβεύεται ο σκοπός για τον οποίο διατάχθηκε η άρση του απορρήτου των επικοινωνιών και ταυτοχρόνως,**

ii) η νεοεισαχθείσα προϋπόθεση της **ύπαρξης σύμφωνης γνώμης του Εισαγγελέα του Α.Π.**

Σημειωτέον ότι και οι δύο νέες ρυθμίσεις, που εισάγονται με τις διατάξεις του άρθρου 87 του Ν. 4790/2021, έχουν και αναδρομική ισχύ, καθόσον αφορούν και άρσεις απορρήτου, που έχουν λάβει χώρα έως τη δημοσίευση των εν λόγω διατάξεων του άρθρου 87 του Ν. 4790/2021, ήτοι και πριν την 31-3-2021.

5. Η προειρημένη πρόσφατη τροποποίηση του άρθρου 5 του Ν. 2225/1994 έχει επικριθεί αυστηρότατα τόσο από τη συντριπτική πλειονότητα των Ελλήνων συνταγματολόγων όσο και μέλη της ΑΔΑΕ με δημόσιες τοποθετήσεις τους αλλά και καταθέσεις ενώπιον κοινοβουλευτικών επιτροπών.

Οι τροποποιήσεις της **διάταξης της § 9 του άρθρου 5 του Ν. 2225/1994** με τις **διατάξεις του άρθρου 87 του Ν. 4790/2021**, κατά το μέρος που αποκλείει απολύτως την παροχή πληροφοριών στο πρόσωπο για το οποίο διετάχθη η άρση του απορρήτου των επικοινωνιών του **για λόγους εθνικής ασφαλείας**, δεν δεσμεύει την ΑΔΑΕ ως αντικείμενη στο πνεύμα και το σκοπό των διατάξεων του άρθρου 19 του Συντάγματος, που καθορίζουν τη συγκρότηση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες της ΑΔΑΕ. Και αυτό, γιατί ο εν λόγω περιορισμός **αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας**, αφού θίγει στον πυρήνα του το ατομικό δικαίωμα του απορρήτου των επικοινωνιών, καθόσον επιτρέπει σε κρατικές υπηρεσίες να ασκούν ανεξελέγκτως την - όλως εξαιρετικής φύσης - αρμοδιότητα της άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών, ακόμη και όταν από τη διαδικασία παρακολούθησης του προσώπου

διαπιστώνεται ότι δεν υφίστατο λόγος εθνικής ασφάλειας, που δικαιολογούσε την άρση του απορρήτου και τη διατήρηση των συνθηκών άκρας μυστικότητας.

Το ίδιο ισχύει και για τη ρύθμιση, που προβλέπει ότι η ΑΔΑΕ δεν έχει εξουσία να γνωστοποιήσει στους θιγόμενους την επιβολή του μέτρου της άρσης απορρήτου των επικοινωνιών **για λόγους διακρίβωσης εγκλημάτων**, αφού έχει διαπιστώσει ότι δεν υφίσταται ο δικαιολογητικός λόγος της άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών τους, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Κι αυτό, γιατί με τη θέσπιση αυτής της πρόσθετης διαδικαστικής προϋπόθεσης κατ' ουσίαν αδρανοποιείται η εξουσία της ΑΔΑΕ να ενεργεί ως ελεγκτικός μηχανισμός διασφάλισης του ατομικού δικαιώματος του απορρήτου των επικοινωνιών έναντι οιασδήποτε κρατικής αυθαιρεσίας, αφού η άσκηση της σχετικής αρμοδιότητας εξαρτάται τελικώς από άλλο κρατικό όργανο, που έχει αρμοδιότητα να διατάσσει άρση του απορρήτου κατά τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 2225/1994, το οποίο προβλέπει ότι αίτηση για άρση του απορρήτου μπορεί να υποβάλει δικαστική, άλλη πολιτική, στρατιωτική ή αστυνομική αρχή και ότι η αίτηση υποβάλλεται προς εισαγγελικό λειτουργό. Εν ολίγοις, **τόσον η απόλυτη απαγόρευση χορήγησης πληροφοριών και στοιχείων σε πρόσωπο, που ήρθη το απόρρητο για λόγους εθνικής ασφάλειας όσον και η θέσπιση οποιασδήποτε πρόσθετης διαδικαστικής προϋπόθεσης με την οποία επιβάλλεται η σύμπραξη άλλου κρατικού οργάνου προκειμένου να ασκήσει η ΑΔΑΕ τις σχετικές αρμοδιότητές της σε σχέση με άρσεις απορρήτου για λόγους διακρίβωσης εγκλημάτων εισάγει συνταγματικώς ανεπίτρεπτο περιορισμό στη λειτουργία και τις αρμοδιότητες της ΑΔΑΕ, αφού το μεν ακυρώνει εξ ολοκλήρου κρίσιμη αρμοδιότητα της ΑΔΑΕ, το δε θέτει την άσκηση άλλης αρμοδιότητας της ΑΔΑΕ υπό την έγκριση του Εισαγγελέα του Α.Π. και έτσι υπονομεύει τη συνταγματική αποστολή της ΑΔΑΕ να διασφαλίζει το απολύτως απαραβίαστο του απορρήτου των επικοινωνιών, καθόσον η άσκηση των αρμοδιοτήτων της τίθεται είτε εκποδών είτε υπό την έγκριση ή συναίνεση οποιουδήποτε άλλου κρατικού οργάνου.**

6. *Mutatis mutandis*, τα ίδια ισχύουν και για τις ρυθμίσεις της § 7 του άρθρου 4 του Ν. 5002/2022 και της § 8 του άρθρου 6 του Ν. 5002/2022, δεδομένου ότι καθιστούν στην ουσία **ανέφικτη την ενημέρωση των θιγόμενων**, εισάγουν διαδικαστικές προϋποθέσεις για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της Α.Δ.Α.Ε., **τόσον** ως προς τον έλεγχο της προστασίας του απορρήτου των επικοινωνιών, **όσον** και ως προς την πληροφόρηση των παρακολουθήσεων, όπερ συνιστά και όρο *sine qua non* για την

άσκηση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας, όπως ορίζει το Σύνταγμα και η Ε.Σ.Δ.Α.

7. Με αυτά τα δεδομένα, η ΑΔΑΕ μπορεί να κρίνει παρεμπιπτόντως οποιαδήποτε περιοριστική των συνταγματικώς κατοχυρωμένων αρμοδιοτήτων της διάταξη νόμου ως αντισυνταγματική, εφόσον ο περιορισμός φθάνει μέχρι την πλήρη κατάργηση της εξουσίας της ανεξάρτητης αρχής να επιτελέσει τη συνταγματική αποστολή της.

8. Εν προκειμένω υπογραμμίζεται ότι με τη διάταξη της § 9 του άρθρου 5 του Ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη της § 1 του άρθρου 87 του Ν. 4790/2021, αλλά και με τη διάταξη της § 7 του άρθρου 4 του Ν. 5002/2022, στην πράξη απαγορεύεται η χορήγηση πληροφοριών σε όσους ήρθη το απόρρητο των επικοινωνιών από την Α.Δ.Α.Ε., πλην όμως δεν τίθεται ουδείς περιορισμός στην αρμοδιότητα της Α.Δ.Α.Ε. να ελέγχει τις κρατικές υπηρεσίες και τους ιδιώτες παρόχους για την τήρηση ή μη των διαδικασιών άρσης του απορρήτου. Εν ολίγοις, και μετά την πρόσφατη νομοθετική παρέμβαση ουδαμού και ουδόλως επηρεάζονται οι ελεγκτικές αρμοδιότητες της Α.Δ.Α.Ε. σε εκτέλεση της συνταγματικώς καθοριζόμενης αρμοδιότητας της προς διασφάλιση του απορρήτου των επικοινωνιών των πολιτών.

V. ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΑΠΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΡΧΕΣ

1. Η προβληματική της άσκησης ελέγχου συνταγματικότητας των νόμων από τις ανεξάρτητες αρχές έχει εξαιρετικό ενδιαφέρον και χρήζει ιδιαίτερης προσοχής. Το Σύνταγμα, λόγω της αυξημένης τυπικής ισχύος του έναντι των κοινών νόμων, αποτελεί πλαίσιο και όριο για τον κοινό νομοθέτη και κάθε άλλο κρατικό όργανο κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους. Οι κοινοί νόμοι και κάθε άλλη πολιτειακή πράξη ισχύουν μόνο στο μέτρο που οι ρυθμίσεις αυτών εναρμονίζονται με τις συνταγματικές διατάξεις.

Παραλλήλως, η γενικότητα και ελλειπτικότητα, που διακρίνει τους συνταγματικούς κανόνες, καθιστά αναγκαία την ερμηνευτική εξειδίκευση αυτών. Προς ολοκλήρωση της ερμηνευτικής διάγνωσης, ο ερμηνευτής και εφαρμοστής του δικαίου δύναται να ακολουθήσει ως ερμηνευτική πυξίδα την σύμφωνη με το Σύνταγμα ερμηνεία των τυπικών και ουσιαστικών νόμων. Κατά την εν λόγω αρχή, μεταξύ πλειόνων εφικτών ερμηνευτικών εκδοχών για την έννοια ενός νόμου, παραμερίζονται και υποχωρούν όσες οδηγούν σε αντισυνταγματικότητα του και επιλέγεται η εναρμονίζουσα το

εννοιολογικό περιεχόμενο του νόμου με το κανονιστικό νόημα του Συντάγματος. (Βλέπε: ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ, ΚΩΣΤΑΣ Χ., Ο αντισυνταγματικός νόμος και η δημόσια διοίκηση, σελ. 50-57, ΤΣΑΤΣΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ., «Το πρόβλημα της ερμηνείας του Συντάγματος», εν: ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. (Επιμ.), Η ερμηνεία του συντάγματος, 1995, Αθήνα-Κομοτηνή: Εκδ. Αντ. Ν Σάκκουλα, σελ. 21-22., ΔΕΔ (ΕΝΔΙΚ. ΠΡΟΣΦ.) ΑΘ 487/2021, 11/2021, 74/2020, τη με αριθμό 573/2019 απόφαση ΑΕΠΠ (σκέψη 5)).

2. Με την παραδοχή ότι οι συνταγματικώς κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές εξοπλίζονται με την αρμοδιότητα να ερμηνεύουν την εκάστοτε κρίσιμη για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του διάταξη νόμου σε αρμονία προς το Σύνταγμα, αναντιρρήτως συνέπεται ότι δύνανται να μην εφαρμόζουν τυπικό ή ουσιαστικό νόμο, που έχει κατά την κρίση τους, αντισυνταγματικές πλημμέλειες. Εν εναντία περιπτώσει θα ήταν άκρως αντιφατικό, ένα πολιτειακό όργανο να αποκλείει μια ερμηνεία νόμου ως αντισυνταγματική και ταυτοχρόνως να αδυνατεί να μην εφαρμόσει τον υπ' αυτού κρινόμενο ως αντισυνταγματικό νόμο.

Οι επικριτές της ως άνω άποψης αντιτάσσουν ότι δεν υπάρχει εξομοίωση των δύο διαδικασιών, ώστε η ολοκληρωτική μη εφαρμογή ενός νόμου να μπορεί να οδηγήσει σε ανεπίτρεπτο κενό δικαίου εν αντιθέσει με τον αποκλεισμό μιας αντισυνταγματικής ερμηνευτικής εκδοχής και συνακολούθως σε ανεπίτρεπτη διείσδυση στο έργο της νομοθετικής εξουσίας από μη νομοθετικά όργανα. Στην ουσία, αυτή η άποψη επαναλαμβάνει τις αντιρρήσεις, που έχουν διατυπωθεί και κατά του δικαστικού ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων. Εντούτοις, γίνεται δεκτό ότι, όταν ο δικαστής προβαίνει σε έλεγχο συνταγματικότητας, δεν ασκεί νομοθετική εξουσία αλλά την εκ του Συντάγματος αναγνωριζόμενη δικαστική αρμοδιότητα.

Κατά συνέπεια, η μη εφαρμογή ενός νόμου δεν ταυτίζεται με την κατάργησή του, δεν καταλείπει κενό δικαίου και εν τέλει δεν συνιστά άσκηση νομοθετικής λειτουργίας, που ανήκει στα προβλεπόμενα από το Σύνταγμα όργανα της νομοθετικής εξουσίας.

3. Η εξουσία των συνταγματικώς κατοχυρωμένων ανεξάρτητων αρχών να ασκούν έλεγχο της συνταγματικότητας των ουσιαστικών και τυπικών νόμων θεμελιώνεται κυρίως σε τέσσερα (4) σημεία:

α) με την αναγνώριση λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας στα μέλη των ανεξάρτητων αρχών, ο αναθεωρητικός του Συντάγματος νομοθέτης θέλει να εξοπλίσει τις ενλόγω αρχές με ανάλογες προς το status και το κύρος των οργάνων της δικαστικής εξουσίας ιδιότητες και εγγυήσεις

β) με την συνταγματική σύγκληση της καθ' ύλην αρμοδιότητας ορισμένων συνταγματικώς κατοχυρωμένων ανεξάρτητων αρχών με συγκεκριμένα συνταγματικά δικαιώματα και την απορρέουσα από αυτά υποχρέωσή τους, όπως εγγυώνται την τήρηση των ενλόγω συνταγματικών δικαιωμάτων, καθίσταται εύλογη η αρμοδιότητά τους, όπως ελέγχουν τη συνταγματικότητα κάθε διάταξης τυπικού και ουσιαστικού νόμου, που ασκεί ουσιώδη επιρροή στην άσκηση του συνταγματικώς καθοριζόμενου έργου αυτών *(Βλέπε: ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ, ΙΑΚΩΒΟΣ Γ., «Διοικητικός έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων;», ΤοΣ 4/2006).*

Εν προκειμένω αξιοπρόσεκτη είναι η ακόλουθη εύστοχη θέση του Α. Σβώλου, «*Η υποχρέωσις αυτή, η οποία καταλαμβάνει παν όργανον έχον αρμοδιότητα εφαρμογής του νόμου, περιορίζεται ρητώς ή κατά συνήθειαν κυρίως εις τα δικαστήρια, διότι ταύτα εθεωρήθησαν ως όργανα έχοντα ανεξαρτησίαν κρίσεως απέναντι της νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας, απορρέει δε από την συνείδησιν, αφού η τήρησις του Συντάγματος εις πάσαν περίπτωσιν προηγείται, ο νόμος δεν δύναται να εκτελεσθή υπό του αρμοδίου οργάνου, εφόσον παρεβιάσθη δι' αυτού κατά περιεχόμενον το Σύνταγμα*». *(Βλέπε: ΣΒΩΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ι., Το νέον Σύνταγμα και αι βάσεις του πολιτεύματος, 2008, Αθήνα-Κομοτηνή: Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, σελ. 360, ΤΖΩΝΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΧΑΡ., Οι Ανεξάρτητες Διοικητικές αρχές, 2010, Αθήνα: Εκδ. Παπαζήση, σελ. 63)*

Ο εκτελεστικός του Συντάγματος Ν. 3051/2002 (ΦΕΚ/Α7220/2002) έχει ως πεδίο εφαρμογής του αποκλειστικώς και μόνον τις πέντε (5) συνταγματικώς κατοχυρωμένες Ανεξάρτητες Αρχές (άρθρο 1), ήτοι τις ανεξάρτητες αρχές, που προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 9Α εδ. β', 15 παρ 2 εδ. β', 19 παρ. 2, 103 παρ. 7 και 103 παρ. 9 Συντάγματος. *(Βλέπε: ΧΙΩΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β., «Ειδικά Θέματα: Οι συνταγματικώς κατοχυρωμένες ανεξάρτητες διοικητικές αρχές», Αρμενόπουλος 2009, 3, σελ.477)*

γ) με την τροποποίηση της διάταξης της § 2 του άρθρου 89 του Συντάγματος, η οποία αναγνωρίζει το κατ' εξαίρεση επιτρεπτό της συμμετοχής των δικαστικών λειτουργών σε συμβούλια ή επιτροπές, που ασκούν αρμοδιότητες πειθαρχικού, ελεγκτικού ή δικαιοδοτικού χαρακτήρα, ο αναθεωρητικός του Συντάγματος νομοθέτης αποδέχεται την ύπαρξη ουσιαστικών ομοιοτήτων μεταξύ δικαστικών και διοικητικών οργάνων τέτοιου είδους, χωρίς βεβαίως να αποσκοπεί σε πλήρη εξομοίωσή τους,

δ) με την επέκταση της έννοιας του όρου “δικαστήριο” και σε διοικητικά και *stricto sensu* μη δικαστικά όργανα (άρθρο 6 ΕΣΔΑ). Συγκεκριμένως, κατά τη νομολογία του ΕΔΔΑ «“δικαστήριο” αποκαλείται μόνον ένα όργανο, το οποίο ανταποκρίνεται σε μία σειρά απαιτήσεων, ιδίως στη νομιμότητα ως προς την σύστασή του, στην άσκηση δικαιοδοτικής λειτουργίας, την ανεξαρτησία έναντι στην εκτελεστική εξουσία και των διαδίκων, στη διάρκεια της θητείας των μελών του, στην αμεροληψία, στην εφαρμογή της αρχής της νομιμότητας κατά τη διαδικασία και στη δυνατότητα λήψης αποφάσεων με εκτελεστική δύναμη».

Εν ολίγοις, «“δικαστήριο” κατά την αυτόνομη έννοια των διατάξεων του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ μπορεί να είναι και αρχή, η οποία δεν είναι ενταγμένη στο δικαστικό σύστημα του οικείου κράτους, εφόσον έχει την αρμοδιότητα να επιλύει δεσμευτικώς διαφορές με βάση κανόνες δικαίου, οργανωμένη διαδικασία και πλήρη δικαιοδοσία για όλα τα νομικά και πραγματικά ζητήματα, ενώ παράλληλως δύναται και να μεταρρυθμίζει πράξεις διοικητικών οργάνων, χωρίς οποιαδήποτε διοικητική, δηλαδή μη δικαστική, αρχή να μπορεί να τροποποιήσει την σχετική απόφασή της».

4. Στην προκειμένη περίπτωση, οι παρατηρήσεις, οι οποίες αντιτάχθηκαν στους υποστηρικτές των σημείων, που αναπτύχθηκαν ανωτέρω, σχετίζονται με την ανάγκη να προσεγγισθούν αυτά τα ζητήματα από μία διακεκριμένη σκοπιά: πλην όμως είναι εντελώς διαφορετικό, επ’ αφορμή της θεσμικής ανεξαρτησίας των συνταγματικώς κατοχυρωμένων ανεξάρτητων αρχών και της απουσίας ιεραρχικού ελέγχου της δράσης αυτών, οι ενλόγω ανεξάρτητες αρχές να παρομοιάζονται προς τα δικαστήρια, ενώ είναι άλλο ζήτημα η απονομή δικαιοδοτικών καθηκόντων, όπως λ.χ. ο έλεγχος συνταγματικότητας των ουσιαστικών και τυπικών νόμων, σε διοικητικά όργανα, εν οίς συγκαταλέγονται και οι συνταγματικώς κατοχυρωμένες ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, έστω και αν υπάρχουν εύλογες επιφυλάξεις για την νομική φύση των υπό μελέτη αρχών.

Αναμφιβόλως στην πράξη έλεγχος συνταγματικότητας ενίοτε ασκείται και στο επίπεδο των ανεξάρτητων αρχών, όπως σαφώς συνάγεται από τη με αριθμό 86/2001 Γνωμοδότηση Αρχή Προστασία Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (ΑΠΔΠΧ), ενώ συν τοις άλλοις ιδιαίτερης προσοχής χρήζει το με αριθμό 262/2004 Πρακτικό ΕΣΡ και συγκεκριμένως η σχετική καταγραφή.

Για τον έλεγχο συνταγματικότητας από διοικητικά όργανα, που ασκούν οιονεί δικαιοδοτικό ή ελεγκτικό έργο και ιδιαιτέρως οι Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές και τα Πειθαρχικά Συμβούλια, έχουν ασχοληθεί και η θεωρία και η νομολογία (Βλέπε:

ΤΣΙΑΙΩΤΗΣ, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Μ., «Ο έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων από την εκτελεστική λειτουργία», όπ.π., σελ. 814-819, ΧΕΙΡΔΑΡΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, ΤΡΙΒΥΖΑ ΟΥΡΑΝΙΑ (Επιμ.), «Υπόθεση Παραποινιάρη κατά Ελλάδας - Απόφαση της 25.09.2008», ΝοΒ 2009, σελ. 173-180, ΕλλΔνη, «Απόφαση της 15.1.2009, Αργυρού κατά Ελλάδας (10468/04)», 2009, Τόμος 50, Τεύχος 2, σελ. 919-920, ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ, ΙΑΚΩΒΟΣ Γ., όπ. π. 175).

5. Σημειωτέων ότι **οι συνταγματικώς κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές**, οι οποίες διακρίνονται για το μη πολιτικό χαρακτήρα των πράξεων, τη λειτουργική πολυμέρεια και την καθ' ύλην προσδιορισμένη εξουσία αυτών, **είναι κρατικά όργανα**, τα οποία **δεν υπάγονται στην τριπλή διάκριση των εξουσιών και λειτουργιών**, πλην όμως οι αρμοδιότητες της συνταγματικώς κατοχυρωμένης λειτουργίας τους προσομοιάζουν περισσότερο προς τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της δικαστικής λειτουργίας παρά των άλλων δύο λειτουργιών (*Βλέπε: ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΚΥΡΙΑΚΟΣ Π., Η εξουσία των ανεξάρτητων αρχών*, σελ. 247-249).

6. Εν προκειμένο υπογραμμίζεται ότι, εξαιτίας των πρόσφατων αποκαλύψεων στα ΜΜΕ και των σχετικών καταγγελιών από θιγόμενους πολίτες, με τις **με αριθμούς 322/2022, 323/2022 και 324/2022 Αποφάσεις της Ολομέλειας της ΑΔΑΕ** αποφασίσθηκε η **σύσταση τριών διαφορετικών ομάδων ελέγχου για τη διεξαγωγή έκτακτου ελέγχου**, εντός του ταχύτερου δυνατού χρόνου, στις εγκαταστάσεις δημοσίων υπηρεσιών, που σχετίζονται με την άρση του απορρήτου, δηλ. στην Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (**ΕΥΠ**), στη Διεύθυνση Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας (**ΔΑΕΕΒ**) και στη Διεύθυνση Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών (**ΔΙΑΔΠ**). Όπως διατυπώνεται στο σκεπτικό τους, οι εν λόγω Αποφάσεις της Ολομέλειας της ΑΔΑΕ ελήφθησαν **«μετά τις πρόσφατες εξελίξεις στον τομέα των άρσεων του απορρήτου των επικοινωνιών»** και στοχεύουν στην ικανοποίηση της **«εν γένει ανάγκης αποτελεσματικής διασφάλισης του απορρήτου των επικοινωνιών»**. Αφορμή και γενεσιουργός αιτία αυτών των ερευνών από την ΑΔΑΕ ήταν, μεταξύ άλλων, και η γνωστή στη δημοσιότητα υπαγωγή του Έλληνα Ευρωβουλευτή, κ. Ν. Ανδρουλάκη, σε διαδικασία άρσης του απορρήτου κατ' επίκληση λόγων εθνικής ασφάλειας, των οποίων η ύπαρξη δεν φαίνεται να τεκμηριώνεται.

Τέλος, με τη **με αριθμό 539/21-12-2022 Απόφαση** της Ολομέλειας της ΑΔΑΕ αποφασίσθηκε η **σύσταση ομάδας ελέγχου με επικεφαλής τον Πρόεδρο της Αρχής**, κ. Χ. Ράμμο, η οποία θα μεταβεί στις εγκαταστάσεις των τηλεπικοινωνιακών παρόχων ΟΤΕ ΑΕ, COSMOTE ΑΕ, Vodafone Α.Ε. Τηλεπικοινωνιών και Wind Hellas

Τηλεπικοινωνίες Α.Ε, καθώς και σε όποιον άλλον πάροχο τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, σε οποιαδήποτε περιοχή της Ελλάδος, παραστεί ανάγκη κατά την εξέλιξη του ελέγχου, με σκοπό να ελέγξει όλα τα σχετικά αρχεία των εν λόγω παρόχων, για να διαπιστώσει και να επιβεβαιώσει αν έχουν εκδοθεί κατά το παρελθόν διατάξεις άρσεως απορρήτου των επικοινωνιών σε σχέση με τηλεφωνικές συνδέσεις που χρησιμοποίησαν κατά το παρελθόν συγκεκριμένα πρόσωπα. Στο σκεπτικό της εν λόγω απόφασης επισημαίνεται η ανάγκη διενέργειας αυτών των ελέγχων εξαιτίας «της ύπαρξης στον Τύπο σειράς δημοσιευμάτων περί άρσεως του απορρήτου μέσω μη προσδιοριζόμενου τρόπου (μέσω της διαδικασίας νομίμων επισυνδέσεων ή μέσω πειρατικού λογισμικού) κατονομαζομένων με όνομα και επώνυμο προσώπων, ορισμένα εκ των οποίων κατέχουν κορυφαία δημόσια αξιώματα.» καθώς και «της επιτακτικής ανάγκης εκπλήρωσης του καθήκοντος, με το οποίο είναι επιφορτισμένη η ΑΔΑΕ, που συνίσταται στην εγγύηση ότι τηρείται η συνταγματική ευταξία στο θεμελιώδες και απολύτως απαραβίαστο δικαίωμα στο απόρρητο των επικοινωνιών (άρθρο 19 Σ) καθώς και στην πλήρη και αποτελεσματική εκ μέρους της Αρχής εποπτεία και διασφάλιση ότι τηρείται πιστά η εν γένει νομοθεσία η σχετική με την προστασία του απορρήτου των επικοινωνιών από όλους τους εμπλεκόμενους στις σχετικές διαδικασίες φορείς των οποίων γίνεται μνεία στο άρθρο 6 παρ. 1 περ. α του προαναφερθέντος ν. 3115/2003.»

7. Αντίστοιχοι λόγοι για να διενεργηθεί έλεγχος από την ΑΔΑΕ υφίστανται και σε σχέση με το πρόσωπό μου. Η ιδιότητα μου ως δημοσιογράφου και οι εν γένει δράσεις μου στο πλαίσιο εκτέλεσης των καθηκόντων μου με τοποθετούν, ούτως ή άλλως, εντός του κύκλου των προαναφερόμενων εξελίξεων, που η ίδια η Αρχή έχει αναγνωρίσει ως επαρκή λόγο διενέργειας ελέγχου, ιδίως από τη στιγμή, που μέσω σειράς δημοσιευμάτων μου αποκαλύφθηκε η παράνομη παρακολούθηση προσώπων, μεταξύ των οποίων δημοσιογράφων, πολιτικών, στρατιωτικών κ.λ.π.. Εξάλλου, τεχνικά προβλήματα, όπως τα προαναφερόμενα στην αρχή της παρούσας Αίτησής μου προβλήματα κατά τις συνδιαλέξεις μου μέσω των ως άνω συνδέσεων σταθερής και κινητής τηλεφωνίας, όχι μόνον εντείνουν τις υποψίες μου, αλλά δημιουργούν ιδιαίτερος βάσιμες και ισχυρές ενδείξεις ότι έχω τεθεί υπό καθεστώς παρακολούθησης των επικοινωνιών μου. Μάλιστα, ο φόβος μου σε σχέση με την παραβίαση του δικαιώματός μου στην τήρηση του απορρήτου των επικοινωνιών επιδρά αμέσως και ευθέως στη δυνατότητά μου να ασκώ ακολύτως θεμελιώδη δικαιώματά μου, όχι μόνο σε σχέση με το απόρρητο καθαυτό, αλλά και ως προς την

ελευθερία της σκέψης και της γνώμης, ως στοιχεία της προσωπικότητάς μου, αφού το να διατυπώνω τη γνώμη μου στις συνομιλίες μου με άλλους και να την διαπραγματεύομαι μαζί τους υπό όρους ιδιωτικότητας, αποτελεί προϋπόθεση του να μπορώ να τη διατυπώσω και δημοσίως. Περαιτέρω, η δημιουργία κωλυμάτων αυτού του είδους κατά την άσκηση των καθηκόντων μου ως δημοσιογράφου επηρεάζει την αποτελεσματικότητα της άσκησης του λειτουργήματός μου, το οποίο εξάλλου βασίζεται στην διατήρηση του απορρήτου και στην απόλυτη προστασία των πηγών μου.

Η ελληνική νομολογία έχει κατ' επανάληψη τονίσει ότι η άρνηση του δημοσιογράφου να αποκαλύψει την πηγή των πληροφοριών του συνιστά άσκηση νομίμου δικαιώματος που θεμελιώνεται στο **Άρθρο 14 §1 του Συντάγματος** για την ελευθερία του Τύπου [*Βλέπε: Πλημμ. Αθ. 10541/1976 Π.Χ. ΚΣΤ/667, Συμβ. Πλημμ. Αθ. 4092/1999 Ποιν. Χρ. ΜΘ'/1057 Πλημμ. Ηρ. 60/1999, Π.Χ. Ν.Α. (2001) 1107 με σύμφωνες εύστοχες παρατηρήσεις Αγγ. Κωνσταντινίδη, του ίδιου, «Καθήκον μαρτυρίας και επαγγελματικό απόρρητο στην ποινική δίκη», 2η έκδ. 1991, 47 επ., Αθαν. Κονταζή, «Τύπος και Δίκαιο», 1989, 345, Μυλωνόπουλου, «Ποινικό Δίκαιο, Γενικό Μέρος» τ. Ι (2007) σ. 537}}]. Ομοίως το Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο της Γερμανίας έχει επισημάνει ότι **ο Τύπος δεν θα μπορούσε να εκπληρώσει την κοινωνική αποστολή του χωρίς προστασία του απορρήτου των πηγών του και ότι κατά συνέπεια το δημοσιογραφικό απόρρητο προστατεύει το έννομο αγαθό της ελευθερίας του Τύπου**. Ειδικά στην περίφημη υπόθεση Cicero (BVerfG, 1 BvR 538/06 της 27 Φεβρουαρίου του 2007, το Δικαστήριο απεφάνθη ότι **αντίκειται στο Σύνταγμα** οποιαδήποτε έρευνα ή κατάσχεση κατά παραγόντων του Τύπου όταν η εν λόγω ανακριτική πράξη αποσκοπεί εν όλω ή κυρίως στον εντοπισμό του προσώπου του πληροφοριοδότη (πρβλ. BVerfGE 20, 162, 191 επ., 217), διότι υπό την αντίθετη εκδοχή η προστασία της πηγής της πληροφορίας, που είναι αναγκαία προϋπόθεση της ελευθερίας του Τύπου, θα καθίστατο κενή περιεχομένου. Σημειώνεται ότι τις ίδιες προστασίες προβλέπει παράλληλα και το **Άρθρο 10 της ΕΣΔΑ**.*

VI. Επειδή με την παρούσα συνυποβάλλονται τα ακόλουθα, αποδεικτικά του εννόμου συμφέροντός μου για την υποβολή του παρόντος Αιτήματός μου, **έγγραφα:**

1. Αντίγραφο της Αστυνομικής Ταυτότητάς μου (Βλέπε: σχετικό 1).

2. Αντίγραφα των Λογαριασμών κινητής και σταθερής τηλεφωνίας των επίμαχων τηλεφωνικών συνδέσεων με τους αντίστοιχους παρόχους «COSMOTE», «OTE» και «NOVA» (Βλέπε: σχετικά 2, 3 και 4).

3. Το από 6-11-2022 προεκτεθέν δημοσίευμα μου στην εφημερίδα «DOCUMENTO» (Βλέπε: σχετικό 5).

4. Υπεύθυνη Δήλωσή μου ότι είμαι αποκλειστικός χρήστης της τηλεφωνικής σύνδεσης κινητής τηλεφωνίας με αριθμό 6944761047, καθώς και χρήστης των αριθμών σταθερής τηλεφωνίας 2108145402 και 2111031500 (Βλέπε: σχετικό 6).

Επειδή το παρόν Αίτημα είναι αληθινό, βάσιμο και νόμιμο,

Επειδή έχω έννομο συμφέρον να λάβω γνώση της πιθανής παράνομης παρακολούθησής μου και της υποκλοπής των τηλεφωνικών συνδιαλέξεών μου,

Επειδή έχετε καθ' ύλην αρμοδιότητα,

ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

Και με ρητή επιφύλαξη παντός δικαιώματός μου

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

1. Κατά τον έλεγχο, που ήδη διεξάγετε στις δημόσιες υπηρεσίες ΕΥΠ, ΔΑΕΕΒ, και ΔΠΙΑΠ, αλλά και στις ιδιωτικές εταιρείες παροχής σταθερής και κινητής τηλεφωνίας, να συμπεριλάβετε και έρευνα σε σχέση με τους προαναφερόμενους αριθμούς κινητής και σταθερής τηλεφωνικής σύνδεσης, με πάροχο δυνάμει σχετικών συμβάσεων τις εταιρείες «COSMOTE», «OTE» και «NOVA» για να διερευνήσετε:

- i) αν έχω υποστεί, είτε πριν, είτε μετά την ψήφιση του Ν. 4790/2021, άρση απορρήτου καθώς και τις συνθήκες υποκλοπής των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων μου, που γίνονται είτε μέσω της σύνδεσης κινητής τηλεφωνίας με αριθμό 6944761047, της οποίας είμαι αποκλειστικός χρήστης, είτε μέσω των συνδέσεων σταθερής τηλεφωνίας με αριθμούς 2108145402 και 2111031500, των οποίων είμαι κάτοχος και χρήστης, από τρίτα άγνωστα σε εμένα πρόσωπα,
- ii) αν τηρήθηκαν οι όροι και οι διαδικασίες, που προβλέπονται στο Ν.2225/1994, καθώς και η αρχή της αναλογικότητας κατά την επιβολή του μέτρου άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών μου, ιδίως αν υπήρξε κι αν ήταν επαρκής η τεκμηρίωση του αιτήματος της υπηρεσίας, που ζήτησε την επίμαχη άρση,

2. Να λάβω γνώση για τα χρονικά διαστήματα, τα τοπικά όρια και την αιτία, που παρακολουθούντο οι ανωτέρω αριθμοί κινητής και σταθερής τηλεφωνίας, με

επίσημη επισύνδεση από την ΕΥΠ καθώς και όσα σχετικά στοιχεία συλλέχθηκαν από την επιβολή της άρσης του απορρήτου των ως άνω τηλεφωνικών συνδέσεων μου, επειδή, αναντιρρήτως δεν μπορεί να υπάρξει άρνηση χορήγησης των υπ' εμού αιτουμένων πληροφοριακών στοιχείων, αφού, λόγω πρόδηλης αντισυνταγματικότητας της ισχύουσας διάταξης της § 9 του άρθρου 5 Ν. 2225/1994 μετά την τροποποίησή της με τις διατάξεις του άρθρου 87 Ν. 4790/2021, αλλά και της διάταξης της § 7 του άρθρου 4 του Ν. 5002/2022, ουδέν κρατικό όργανο δεσμεύεται και πολύ περισσότερο η συνταγματικώς θεσπισθείσα Α.Δ.Α.Ε. από τις διατάξεις του άρθρου 87 του Ν. 4790/2021.

3. Να μου κοινοποιήσετε το αποτέλεσμα της ως άνω έρευνάς σας, για να μπορέσω να προσφύγω στα αρμόδια δικαστήρια για δικαστική προστασία των δικαιωμάτων μου και έννομων συμφερόντων μου.

4. Να μου χορηγηθεί επισήμως κεκρωμένο φωτοαντίγραφο του παρόντος Αιτήματός μου με το σχετικό αριθμό πρωτοκόλλου της υπηρεσίας σας ή της πράξης εγχείρισης αυτής.

Με τη παρούσα, διορίζω πληρεξουσίους Δικηγόρους και αντικλήτους μου τους δικηγόρους Αθηνών:

(α) Ιωάννη Κ. Μαντζουράνη (ΑΜ/ΔΣΑ 7319) (τηλ.: 6932-205327),

(β) Ιωάννη Ν. Μαγγανιάρη (ΑΜ/ΔΣΑ 27314) (τηλ.: 6937-092622),

(γ) Κωνσταντίνο Ι. Μαντζουράνη (ΑΜ/ΔΣΑ 38301) (τηλ.: 6944-789794),

άπαντες μέλη της δικηγορικής εταιρείας με την επωνυμία «Ι.Κ.Μαντζουράνης – Ι.Ν.Μαγγανιάρης και Συνεργάτες: Δικηγορική Εταιρεία», που εδρεύει στην Αθήνα και στην οδό Μαυρομματαίων, αριθμός 29 (τηλ: 210-3841738, 210-3804415, e-mail: info@mantzouranislawfirm.gr).

Αθήνα, 5-1-2023

Ο Αιτών

